Ilustrații din relația de căsătorie

Studiul 3, Trimestrul 2, 12-18 Aprilie, 2025

Sabat după amiază, 12 Aprilie

Text de memorat:

Apoi mi-a zis: „Scrie: ‘Ferice de cei chemaţi la ospăţul nunţii Mielului!’ Apoi mi-a zis: ‘Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!’ ” Apocalipsa 19:9

Atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, legătura căsătoriei este folosită pentru a reprezenta unirea sfântă și iubitoare dintre Hristos și poporul Său. Pentru Isus, bucuria sărbătorii de nuntă vorbea despre desfătarea ce va domni în ziua când El Își va aduce mireasa în casa Tatălui și când cei răscumpărați și Răscumpărătorul vor sta la masa de la nunta Mielului. El zice: “Cum se bucură mirele de mireasa lui, așa Se va bucura Dumnezeul tău de tine”. “Nu te vor mai numi ‘Părăsită’.... Ci te vor numi ‘Plăcerea Mea este în ea’ ... căci Domnul Își pune plăcerea în tine”. “Se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine.” (Isaia 62, 5.4; Țefania 3, 17.) Când i s-a dat o viziune asupra lucrurilor cerești, apostolul Ioan a scris: “Am auzit ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zice: ‘Aleluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărățească. Să ne bucurăm. Să ne veselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului, soția Lui s-a pregătit’....

‘Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului.’” (Apocalipsa 19, 6.7.9.) HLL 151.1

Duminică, 13 Aprilie

Un singur trup

În lumina textelor din Geneza 2:23-25 și Efeseni 5:29-32, în ce aspecte reflectă căsătoria omenească legătura dintre Hristos și oameni?

Căsătoria, o unire pe viață, este un simbol al unirii dintre Hristos și biserica Sa. Spiritul pe care-l manifestă Hristos față de biserică este spiritul pe care soțul și soția trebuie să-l manifeste unul față de altul. SB 127.1

„Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului; căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este Capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului. Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile.” Efeseni 5: 22-24.

În mod evident, această poruncă divină obligă pe soție să-și respecte soțul așa cum ar respecta pe Domnul, soțul fiind salvatorul temporal al familiei, așa cum Domnul este Mântuitorul etern al bisericii. „...a iubit... Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă prin Cuvânt.” Efes. 5:25, 26. Când ea ignoră această poruncă divină, ea insultă pe Dumnezeu.

„Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea.” Efes. 5:25.

Astfel dar, la fel de obligatoriu și sacru este responsabilitatea soțului față de soția sa. El trebuie să o privească așa cum Hristos privește biserica Sa. Ori de câte ori face mai puțin decât aceasta, el încalcă legea Domnului.

Astfel, în timp ce biserica este obligată moral să respecte și să se supună Domnului ei, soția trebuie să respecte și să asculte de soțul ei; iar soțul are obligația morală de a iubi și de a îngriji de soția sa, așa cum Domnul o iubește și se îngrijește de biserica Lui. Din aceasta se vede că, casa Domnului este comparată cu casa soțului. Prin urmare, în același fel în care Domnul controlează lucrurile din casa Lui, biserica, la fel soțul trebuie să-și controleze treburile casei sale, familia.

Și fiindcă bunăstarea bisericii depinde de cooperarea ei cu voia Domnului, bunăstarea familiei depinde de cooperarea ei cu voința tatălui. Prin urmare, dublu clar este faptul că, așa cum Hristos deține conducerea asupra bisericii, așa tatăl deține conducerea asupra casei. Și așa cum biserica convertită se bucură în a fi pe placul Capului ei, Hristos, tot așa și soția convertită se bucură în a fi pe placul capului ei, soțul ei. În această stare fericită, atât bărbatul, cât și femeia își dau seama că sunt, în fond, al doilea eu al celuilalt.

Luni, 14 Aprilie

Frumoasa mireasă

Ce ne învață despre intențiile lui Dumnezeu cu privire la noi detaliile din Ezechiel 16:4-14 legate de înnobilarea acestei mirese?

În Biblie, caracterul sfânt și durabil al legăturii care există între Hristos și biserica Sa este reprezentat prin unirea căsătoriei. Domnul S-a unit cu poporul Său printr-un legământ solemn, El făgăduind să fie Dumnezeul lor, iar ei legându-se să fie ai Lui și numai ai Lui. El declară: "Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare". (Osea 2, 19.) Și iarăși: "Eu sunt Stăpânul vostru". (Ieremia 3, 14.) Iar Pavel întrebuințează același tablou în Noul Testament când zice: "V-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată". (2 Corinteni 11, 2.) TV 381.2

Necredincioșia bisericii față de Hristos, îngăduind ca încrederea și dragostea ei să se îndepărteze de la El și făcând ca iubirea față de lucrurile pământești să ocupe sufletul, este asemenea călcării jurământului căsătoriei. Păcatul prin care Israel s-a depărtat de Domnul este prezentat prin această comparație; iar iubirea minunată a lui Dumnezeu, pe care ei au disprețuit-o în felul acesta, este descrisă în mod mișcător astfel: "Ți-am jurat credință, am făcut legământ cu tine, zice Domnul Dumnezeu, și ai fost a Mea! Erai de o frumusețe desăvârșită, ba ajunseseși chiar împărătească. Ți s-a dus vestea printre neamuri, pentru frumusețea ta, căci erai desăvârșită de tot, datorită strălucirii cu care te împodobisem, dar te-ai încrezut în frumusețea ta, și ai curvit, la adăpostul numelui tău cel mare". "Ai fost femeia prea curvă, care primește pe străini în locul bărbatului ei." "Cum este necredincioasă iubitului său o femeie, așa Mi-ați fost necredincioși voi, casa lui Israel, zice Domnul!" (Ezechiel 16, 8.13-15.32; Ieremia 3, 20.) TV 381.3

În Noul Testament, o vorbire asemănătoare este adresată celor care se numesc creștini, dar care caută prietenia lumii mai presus de favoarea lui Dumnezeu. Apostolul Iacov spune: "Suflete preacurvare, nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu." TV 382.1

Marţi, 15 Aprilie

Soția infidelă a lui Osea

Compară Osea 1:2; 3:1; Apocalipsa 17:1,2 și 18:1-4. Ce este adulterul menționat aici? Ce lecții poate învăța biserica creștină din istoria lui Osea? Prin ce anume a repetat biserica păcatele Vechiului Testament?

Despre Babilon se spune că este “mama desfrânatelor”. Prin fiicele ei sunt simbolizate bisericile care țin învățătura și tradițiile ei și urmează exemplul ei de sacrificare a adevărului și a aprobării lui Dumnezeu, pentru a stabili o alianță nelegiuită cu lumea. Solia din Apocalipsa capitolul 14, care anunță căderea Babilonului, trebuie să se aplice grupărilor religioase care odinioară au fost curate, dar care s-au stricat. Și întrucât această solie urmează după avertizarea cu privire la judecată, ea trebuie să fie vestită în zilele din urmă, de aceea ea nu se poate referi numai la biserica Romei, deoarece această biserică a fost într-o stare decăzută timp de multe veacuri. Mai mult decât atât, în capitolul optsprezece din Apocalipsa poporul lui Dumnezeu este chemat să iasă din Babilon. Conform acestui text, mulți oameni din poporul lui Dumnezeu, se găsesc încă în Babilon. Dar în care grupări religioase se găsește acum cea mai mare parte dintre urmașii lui Hristos? Fără îndoială, în diferitele biserici care mărturisesc credința protestantă. La data apariției lor, aceste biserici au luat o poziție nobilă pentru Dumnezeu și pentru adevăr, iar binecuvântarea Lui a fost cu ele. Chiar și lumea necredincioasă a fost constrânsă să recunoască rezultatele binefăcătoare care au urmat după primirea principiilor Evangheliei. În cuvintele proorocului către Israel se spune: “Ți s-a dus vestea printre neamuri pentru frumusețea ta; căci erai desăvârșită de tot datorită strălucirii cu care te împodobisem, zice Domnul Dumnezeu”. Dar ele au decăzut din cauza aceleiași dorințe care a constituit blestemul și ruina lui Israel — dorința de a imita practicile și căutarea prieteniei celor necredincioși. “Te-ai încrezut în frumusețea ta și ai curvit la adăpostul numelui tău cel mare.” (Ezechiel 16, 14.15.) TV 382.3

Domnul i-a zis lui Osea: 'Du-te, şi ia-ţi o nevastă curvă şi copii din curvie; căci ţara a săvârşit o mare curvie, părăsind pe Domnul'”.

Profetului Osea i s-a poruncit să-și ia o nevastă curvă pentru a ilustra condiția tristă și urâtă care era atunci în Israel.

Această căsătorie este, bineînțeles, doar vizionară la fel cum este profeția în care Ezechiel stă 40 de zile pe o parte și 390 de zile pe cealaltă parte (Ezech. 4:4-6).

Osea 2:1-3 - Porunca: „Ziceţi fraţilor voştri: 'Ami', şi surorilor voastre 'Ruhama!'” explică faptul că Dumnezeu vorbește lui Izreel (fratele lui Ami și Ruhama) și că Izreel, la rândul lui, trebuie să vorbească lui Ami și Ruhama. Și faptul că Dumnezeu o numește pe soția lui Osea soția Lui, subiectul devine și mai clar: Osea îl reprezintă pe Dumnezeu și soția lui Osea reprezintă biserica lui Dumnezeu; Izreel, cel căruia îi vorbește Dumnezeu reprezintă port-vocea Lui, un profet și frații lui Izreel, Ami și Ruhama reprezintă membrii bisericii, femei și bărbați. Acum, din moment ce Ami și Ruhama reprezintă pe laici, este evident că mama reprezintă conducerea, cei care aduc convertiți în biserică. Aici avem o reprezentare completă a familiei lui Dumnezeu.

Aceste versete [Osea 2:4, 4] prezintă semnificația harului lui Dumnezeu: că dacă „mama" eșuează să se reformeze, eșuează să înceteze curviile ei cu lumea și practicile ei, atunci nu doar mama ci și copiii ei vor cădea pentru totdeauna din har.

Ni se spune aici că mama își imaginează că iubiții ei nelegiuiți sunt cei care îi asigură lucrurile temporale ale vieții și este scuza ei pentru a avea de a face cu ei.

Ba mai mult, ni se spune din nou că în timp ce ea curvește astfel, ea aduce copiii ilegitimi, neconvertiți cu adevărat. Aici este o avertizare care cere o reformă sau altfel întreaga familie a bisericii, cu excepția celor care reformează, va fi distrusă complet precum a fost distrus Ierusalimul antic la câțiva ani după crucificarea lui Hristos.

Miercuri, 16 Aprilie

Isaac și Rebeca

Din Geneza 24:1-4, de ce era atât de important pentru Avraam ca fiul său să nu se căsătorească cu una „dintre fetele canaaniților" (Geneza 24:3)?

„Credința obișnuită a lui Avraam în Dumnezeu și supunerea față de voința Sa se reflectau în caracterul lui Isaac; dar afecțiunile tânărului erau puternice, iar el era blând și cu o dispoziție îngăduitoare. Dacă s-ar fi unit cu cineva care nu se temea de Dumnezeu, ar fi fost în pericol de a sacrifica principiul de dragul armoniei. În mintea lui Avraam, alegerea unei soții pentru fiul său era o chestiune de mare importanță; el era nerăbdător ca acesta să se căsătorească cu una care să nu-l îndepărteze de Dumnezeu.... CC (Conflict si curaj)57.2

„Avraam observase rezultatul căsătoriilor mixte dintre cei care se temeau de Dumnezeu și cei care nu se temeau de El, din zilele lui Cain până în vremea sa. Consecințele propriei sale căsătorii cu Agar și ale legăturilor matrimoniale ale lui Ismael și Lot erau în fața lui. Lipsa de credință din partea lui Avraam și a Sarei a dus la nașterea lui Ismael, la amestecul seminței drepte cu cea neevlavioasă. Influența tatălui asupra fiului său a fost contracarată de cea a neamului idolatru al mamei și de legătura lui Ismael cu nevestele păgâne.... CC 57.3

„Soția lui Lot a fost o femeie egoistă și nereligioasă, iar influența ei a fost exercitată pentru a-și separa soțul de Avraam. În lipsa ei, Lot nu ar fi rămas în Sodoma, privat de sfaturile patriarhului înțelept și temător de Dumnezeu.... CC 57.4

„Nimeni care se teme de Dumnezeu nu se poate lega fără pericol de cineva care nu se teme de El. „Pot doi să umble împreună, dacă nu sunt de acord?" (Amos 3:3). Fericirea și prosperitatea relației de căsătorie depind de unitatea părților; dar între credincios și necredincios există o diferență radicală de gusturi, înclinații și scopuri. Ei slujesc la doi stăpâni, între care nu poate exista concordanță. Oricât de curate și corecte ar fi principiile cuiva, influența unui tovarăș necredincios va avea tendința de a-l îndepărta de Dumnezeu.... Îndemnul Domnului este: „Nu vă puneți în jug inegal cu necredincioșii" (2 Corinteni 6:14, 17, 18). CC 57.5

Ce lecții putem extrage despre Hristos și biserica Lui din detaliile regăsite în Geneza 24:57-67? Ce avem de învățat, de exemplu, despre starea noastră căzută din faptul că Rebeca era o rudă îndepărtată a lui Isaac ce locuia în altă țară?

Gândurile patriarhului s-au îndreptat către rudele tatălui său din țara Mesopotamiei. Deși nu erau lipsiți de idolatrie, ei păstrau totuși cunoașterea și închinarea față de viul Dumnezeu. Isaac nu trebuia să plece din Canaan pentru a merge la ei, dar s-ar fi putut ca printre ei să se găsească o tânără gata să lase căminul său și să se unească cu el pentru a păstra curată închinarea la viul Dumnezeu. Avraam a încredințat această importantă problemă "celui mai bătrân rob", un om evlavios, cu experiență și judecată sănătoasă, care-l slujise mult timp cu credincioșie. El i-a cerut acestui slujitor să facă un jurământ solemn înaintea Domnului, că nu îi va lua fiului său Isaac o soție dintre canaaniți, ci îi va alege o fată din familia lui Nahor din Mesopotamia. El i-a cerut să nu-l ia pe Isaac cu el acolo. Dacă nu s-ar fi găsit o tânără care să fie gata să-și părăsească rudeniile, atunci trimisul avea să fie dezlegat de jurământul său. Patriarhul l-a încurajat în lucrarea lui dificilă și delicată cu asigurarea că Dumnezeu avea să încoroneze cu izbândă misiunea sa. "Domnul, Dumnezeul cerului", zicea el, "care m-a scos din casa tatălui meu și din patria mea ... va trimite pe îngerul Său înaintea ta". PP 171.3

Joi, 17 Aprilie

Prostituata este judecată

În Apocalipsa 19:1-9 se sărbătoresc două lucruri în același timp: sfârșitul femeii desfrânate și căsătoria dintre Hristos și mireasa Lui. Cum este posibil ca ambele evenimente să fie de fapt demonstrații ale caracterului drept și iubitor al lui Dumnezeu?

După ce „Fumul ei se ridică în sus în vecii vecilor”, oastea îngerească a strigat „Aleluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărăţească”. Deci, toți sfinții au fost judecați înainte de distrugerea „femeii” și după ce ea a ars în foc. Hristos este încoronat Împărat al împăraților și Domn al domnilor; apoi templul este părăsit și ultimele șapte plăgi sunt revărsate.

Următoarele versete aduc mai multe dovezi. Oastea îngerească a spus: „Să ne bucurăm, să ne veselim, şi să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soţia Lui s-a pregătit, şi i s-a dat să se îmbrace cu in subţire, strălucitor, şi curat. (Inul subţire sunt faptele neprihănite ale sfinţilor). Apoi mi-a zis: 'Scrie: Ferice de cei chemaţi la ospăţul nunţii Mielului!'”. Îngerul a continuat: „Vino să-ţi arăt mireasa, nevasta Mielului! Şi m-a dus, în Duhul, pe un munte mare şi înalt. Şi mi-a arătat cetatea Sfântă, Ierusalimul, care se pogora din cer de la Dumnezeu” (Apoc. 19:7-9; 21:9, 10). Deci, mireasa Mielului este Cetatea Sfântă și nu biserica și cei chemați la ospăț (sfinții) sunt musafiri (Vezi Tragedia Veacurilor, pagina 427 engl.). Cei care erau înaintea tronului au spus despre Noul Ierusalim: „soţia Lui s-a pregătit, şi i s-a dat să se îmbrace cu in subţire, strălucitor, şi curat. (Inul subţire sunt faptele neprihănite ale sfinţilor)” (Apoc. 19:7, 8). Deci, soția Mielului va fi pregătită la încheierea timpului de har când sfinții sunt numărați, deoarece ei sunt „inul” ei. La timpul la care femeia (Babilon) a fost arsă, sfinții (inul) erau pregătiți. Distrugerea ei va fi un semnal că timpul de har s-a închis. Atunci unii vor fi conștienți de osânda lor și vor spune: „Secerişul a trecut, vara s-a isprăvit, şi noi tot nu suntem mântuiţi!” (Ier. 8:20). Alții „vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miazănoapte la răsărit, vor umbla istoviţi încoace şi încolo, ca să caute Cuvântul Domnului, şi tot nu-l vor găsi” (Amos 8:12). Când poporul lui Dumnezeu va termina lucrarea dată lor de către Dumnezeu, răspunsul lor va fi: „Nu avem nimic pentru voi, secerișul a trecut, mântuirea s-a încheiat, ați venit prea târziu”.

Cum înțelegi imaginea căsătoriei din Apocalipsa 21:1-4 și de ce este încărcată de speranță și perspectivă? Care este certitudinea ta?

În Apocalipsa, se spune despre poporul lui Dumnezeu că este oaspete la masa de nuntă (Apoc. 19:9). Dacă sunt oaspeți, nu pot fi reprezentați și prin mireasă. Hristos, așa cum declarase profetul Daniel, va primi de la Cel Îmbătrânit de zile în ceruri 'stăpânirea, slava și împărăția'; El va primi Noul Ierusalim, capitala Împărăției Sale, 'pregătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei' (Dan. 7:14; Apoc. 21:2). După ce a primit Împărăția, va veni în slava Sa, ca Împărat al împăraților și Domn al domnilor, pentru mântuirea poporului Său, care trebuie să 'stea cu Avraam, Isaac și Iacov', la masă în Împărăția Sa (Matei 8:11; Luca 22:30), pentru a participa la masa nunții Mielului”, Tragedia Veacurilor, paginile 426, 427 engl.

Vineri, 18 Aprilie

Studiu Suplimentar - Rezumatul studiului din

această săptămână

Studiul începe cu imagini de căsătorie. Atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, legătura căsătoriei este folosită pentru a reprezenta unirea sfântă și iubitoare dintre Hristos și poporul Său. HLL 151.1

Studiul de duminică folosește apropierea dintre soț și soție în căsătorie pentru a ilustra relația lui Hristos cu biserica Sa. Căsătoria, o unire pe viață, este un simbol al unirii dintre Hristos și biserica Sa. Spiritul pe care-l manifestă Hristos față de biserică este spiritul pe care soțul și soția trebuie să-l manifeste unul față de altul. SB 127.1

Înnobilarea miresei menționată în viziunea lui Ezechiel din studiul de Luni este “adresată celor care se numesc creștini, dar care caută prietenia lumii mai presus de favoarea lui Dumnezeu. TV 382.1

Studiul de marți se referă la profeția alegorică a lui Osea și la distrugerea Babilonului. În capitolul 2 al cărții Osea, o reprezentare completă a casei lui Dumnezeu este scoasă la lumină prin faptul că Dumnezeu o numește pe soția lui Osea soția Sa și pe copiii acesteia copiii Săi.

Studiul de miercuri se referă la Isaac și Rebeca și arată grija pe care Avraam a avut-o în a-i găsi fiului său Isaac o soție care să nu fie din neamul canaaniților, ci din neamul său. "Nimeni care se teme de Dumnezeu nu se poate lega fără pericol cu cineva care nu se teme de El. 'Pot doi să meargă împreună, dacă nu sunt de acord?„ (Amos 3:3).” CC 57.5

Studiul de joi încheie studiul săptămânii cu judecata asupra Babilonului și contrastul dintre acesta și mireasa Domnului, Noul Ierusalim.

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org